

Пейо Яворов

Една дума

Добро и зло, началото и края –
събрал ги бих в една-едничка дума.
Език не ще я никога издума...
Че аз, о моя скръб, че аз я зная
без слогове, без звук.

Да, тя е тук,
под моето чело: тревожно сладка,
безкрайно дълга и безмерно кратка,
и тъмнина и плам.

Не, тя е там,
на голата стена: звезда снета
от ясното небе, да греи в несрета
по тъмната земя.

Като зъмя
тя огнена пронизва тъмнината
и свети между мене и стената,
по-жива всеки миг.

Уви, с език
човек не ще я никога издума,
свещената и все проклета дума...
И хреснал бих чело в стената: първи,
но първи аз ли бих я писал с кърви?

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набирание: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7110>]